

Ἔτσι λοιπὸν ἀσκούμενοι νυχθημερῶν κι ἔμεϊς,
κι εἰς Στάδια μαρμάρινα κρατύνοντες τοὺς μύς,
κι ὄξυνοντες τὸ πνεῦμα μα ὄξυνοντες τοῦ ζήφου
μ' αἰνίγματα και γρίφους,
θὰ γίνωμεν ὑπέρτεροι καθ' ὅλα, συμπολίται,
και τῶν προγόνων τῶν κλεινῶν,
ποῦ νῦν δὲν ἔχων ἱκανὸν
νὰ φαίνωνται καθὼς ἡμᾶς τοσοῦτων γρίφων λύται.

Ἔθων κι ὁ Ῥωμῶς ἀνοίγει μίαν αἰνιγμάτων στήλην
νεωτάτην και ποικίλην,
και μακάριος ὁ λύτης τῶν στρωφῶν μας αἰνιγμάτων,
μὴ δραχμὴ θὰ μᾶς πληροῖται,
και θὰ γράφεται ἴσθην λίστα τῶν περιφανεῶν πνευμάτων,
ὁποῦ δὲν τὰ σβύνουν χρόνοι.

Αἰνίγματα και γρίφοι κι ἐρωτήσεις, παντοειδεις τοῦ πνεύματος ἀσκήσεις.

Εἶμαι κράτος κάθε φιάκας,
τῆς φωνῆς, τῆς σακαράκας,
ποῦ σὲ κάνω και γελᾶς,
χάνομαι γιὰ προκοπὴν,
κι ἂν προσθήσῃς μὴ και πὶ
τότε γίνομαι μπυλάξ.

Ἄψυχος ψυχὴ δὲν ἔχει
και ψυχὴ βαστᾶ και τρέχει.

Θέλω γαλόνι,
σπάθα τρανή,
κούφιρο κανόνι,
Δράκου φωνή.

Ἐρωτῶ πολλοὺς ἐξῆπνους, ποῦ ἴσθου πνεύματος τὴν πάλην
τὸ μαλατὸ των ἀνοιχθῶν,
ἄλλα τρία μὴ και κάπα ποίαν ἀρετὴν μεγάλην
τῶν συγχρόνων σχηματίζουσι;

Τὰ Ταμεία τοῦ Κουβέρτου ποῖον τρέφουν τρακτικόν;
τίς ὁδὸς συντομωτέρη φέρει πρὸς τὸ Κεντρικόν;
Ποιὰ θεύτης ἔχει στήσαι ἴσθῃ Ἑλλάδος τὰ βουνὰ
τῶν ἀθανάτων τῆς θρόνου;
ποῦ μεγάλο μοναστήρι γιὰ τῆς βδύλλιας δαπανᾶ
ἑκατὸ δραχμαῖς τὸν χρόνον;

Εἶμαι και καλοῦμαι Κόντης, καπετὰν ἀνοικτομμάτης
τῆς μουπλοῦζας τῆς στραβῆς,
κι ἂν προσθήσῃς κι ἔνα βίς
γίνομαι τῆς Ἰταλίας Ἰπουργὸς και διπλωμάτης.

Πᾶλος εἶναι τὸνομά μου, κι ἂν προσθήσῃς και καρὰ,
Ἰπουργὸς Δικαιοσύνης ξεφυτρῶνω μὴ χαρὰ,
ποῦ μου λένε κάθε τόσο
πῶς παραίτησιν θὰ ὀσω.

Εὐταξίαν κι ὑποκλίσεις ὅταν ἔρχεσαι σιμὰ μου,
ἔναν ὅσων πατέρα σ' ἔθιμιζεις τὸνομά μου,
τοῦ Αἰαίου μὴ λένε δεδούχο, μὰ τὴ σφύγγισαι, καυμίνας;
τὸν γιατρὸ τὸν Δελαπόρτα νὰ ῥωτήσης πῶς μὴ λένε.

Εἶμαι τῶν Ἰνδῶν λατρεία και θεὸς ἀσχημοσύνης,
κι ἂν ὀδο γράμματα μου βγάλης και ἂν ἂν αὐτῶν προσθήσῃς, οὐφης
τότε βλέπεις τῶν Ναυτικῶν ἔναν Ἰπουργὸ μαριόλο,
ποῦ θὰ κἀνη ταφარი; τὸν ἀστακαφόρο Στόλο.

Ἄναργυρία κρύβεται μονάχα ἴστονόμα μου
κι οἰκονομία διαρκῆς φροντίς και νόσσημά μου,
τὸ δὲ πιστοῦς οἰκονομεῖν
πληροῦ τὴν νόσον τὴν ἐμῆν.

Μ' ἐκάλουν κοσμοκράτορα και ὄξων τῶν αἰῶνων,
ἀλλ' ἂν ἐκ τῶν γραμμάτων μου πετάξῃς ἔνα μόνον
κι ἐπιπροθήσῃς ἂν ἂν αὐτοῦ κατάληξιν εἰς ἄνος,
κυττάξεις διπλωμάτη
μὲ τὸ μονόκλ ἴστο μάτι,
ποῦ τοῦχει στέλνει τ' Ὀσμανεῖ τῆς Πόλις ὁ Σουλτάνος.

Τὸνομά μου λέγ' εἰς ντοῦρας
κι εἶμαι στρατιωτῆς πούρας
μὲ κανονισμοὺς στρατοῦ,
ραπατάου ραπατοῦ.

Ἦμουν βασιλεὺς τῆς Σπάρτης,
τώρα τεύλιγας και μάρτυς,
ποῦ προσμένω μὲ σκελίτι
πότε θάλλω ἴστο Δοβλιτί.

Πάνος εἶναι τὸνομά μου, κι ἂν προσθήσῃς και καρὰ,
τότε γίνομαι λαλέκι; μὲ ὀδο σκίλη τρομερά.

Ἡ φωνὴ μου κεραυνοῖται,
τὸνομά μου στεφανοῖται,
μέσα κι ἔξω φυγουράρι τὸ ψηλό μου τὸ καπίλο
και τοῦ Κόντης και τῶν ἄλλων δαιμονιζῶ τὸ τεστέλο.
Ἄν ὀδο γράμματα μου βγάλης και ἂν ἂν αὐτῶν προσθήσῃς ἄνος,
γίνωμ' ἔνας δραγουμάνος.

Πῶς καλεῖται Βουληφόρος παραλῆς μὲ μπαρμπετόνια
και Μίνιστρος ἴσθῃ μπαρμπέτας τέλησημόνητα τὰ χρόνια;
Πῶς καλεῖται κι ἔνας πρόην Ἰπουργὸς και Βουλευτῆς
Σύρου και Θηβῶν κατόπιν, κι ἴσθωνόλος Πρεσβευτῆς,
μὲ πολὺ μεγάλα γένεμα, ποῦ τὸν βάζουν σὲ μπελάδες,
και νοικιάζει δίχως νοικὶ κατακαίνουρειας βελάδες;

Τίς ὁ τρεῖς πολέμουσ ἄψας
και τὰ γέρι κόψας ῥύφας;
Ποῖος εἶναι σκυλοπίτσι
και νεάζων γέρο-Κρόνος;
ποῖος εἶναι κοκορέτσι
και σταυραετὸς σωγχρόνος;

Εἶμ' ἔνας λέβης φλογερός, ποῦ τρίμων θὰ τὸν ἴδῃς,
κι ἂν βγάλης ὀδο μου γράμματα και μου προσθήσῃς ἴδῃς,
τότε μὴ κἀνης χωρατὰ κι ἐν ὀδο παικτικὸς μὴν παίζῃς,
γίνομαι φλόξ ποῦ πυρπολεῖ,
κι ἄλλοῖμονο και τρεῖς ἄλλοι,
ἂν λέγεσαι; Καραμπουρνοῦ και κάστρο τῆς Πρεβίτης.

Πῶς γίνετ' εὐκολώτερα μὲς ἴστο νερό μὴ τρώπας;
πῶς εἰμπορῶν νάλλθων νερά
και μπύλια και καθυρά
χωρὶς τὸν Μπέικμαν τὸν σερῶ, χωρὶς τὸν Σουμαρίπας;

Πῶς λέγεται τὸ τέμενος, ποῦ κάθε στρουγγα μπαίνει,
 κι ἂν βγάλης ἓνα γράμμα του βαθεῖα πληγή σημαίνει;
 Πῶς εἰμπορεῖς νὰ κοπανᾷς καθουριστὸν ἄρα;
 ποῖον τὸ μόνον ὄνειρον παντὸς κηφναριού;
 πότε τὰ ψέρια βγαίνουνε χαρούμενα ἴσθι ξέρα;
 ὅποια σχέσις μεταξὺ Ζαήμη καὶ φαρσού;

Πῶς ἔμπορεῖς νὰ κυνηγήσῃς μὲ τὸν ἀραμπᾶ λαγός;
 πῶς ἔμπορεῖς νὰ μὴ κοιμάσαι τὰ νυκτέρια ἴσθι Βουλῆς;
 ποῖα γράμματα ἀπαρτίζουν ἓναν πρῖν Πρωθυπουργό
 μὲ ρεπούμπλικα, σακίκι, καὶ κατάχρυσο μαλλί;

Ποῖο καράβι φτερωτὸ
 εἶναι τώρα σὲ ταξεῖδι;
 τί σημαίνει τὸ ρητό;
 κῆρὸ ἴσθι λάδι, τρεῖς ἴσθι ξυδι; »

Ποῖος νυράδων κυνηγός
 δὲν ἐτσάκωσε πούλι;
 ποῖος πρῆνι Ὑπουργός
 τριαντάφυλλον ὄηλοι;

Ποῖα κυρία ἴσθι μπαλκόνι
 μὲ τὴν πόλκα τῆς μαλλίνου;
 ποῖα τετράποδα γκαρίζου;
 κᾶν μεγάλα κᾶν μικρά;
 τί πετούμενα μαυρίζου
 καὶ φωνάζου κᾶ κᾶ κᾶ;

Ποῖος τοῦ Βόλου Βουλευτὸς ὁμοιοκαταληκτεῖ
 μ' ἄλλον Βουλευτὴν τοῦ Βόλου, τὸν Ἀντώνη τὸν Καρτάλη;
 σὲ ποῖο μέρος γερούσια πολεμάρχων ἐκλεκτῆ
 ὄλου τοὺς πολέμους κρίνει συμπεράσματα νὰ βγάλη;

Τί πολὺποιον τῆς θαλάσσης δευμβόλιζε τὸν Στάλον
 ὅταν τόσσαι ναυμαχίαις τὸν ἐλάμπρυναν μεγάλαις;
 ποῖον τ' ὄρυκτὸν ἐκείνου, ποῦ σπουδαῖον παίζει ρόλον
 ἴσθι Ρωμηῶν τῶν νεωτέρων τῆς πολεμικαῖς φευγάλαις;

Ποῖα βρωμερὰ ζῴφια τὸ κρέας μαγαρίζου;
 πότε τοὺς ἀρεντάδες των οἱ σκύλοι δὲν γνωρίζου;
 γιατί παραξενταίνεται κανεὶς τὸ καλοκαιρί;
 ποῖας φυλῆς ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει;
 ποῖον λαὸν ἀδέσμευτον τὸν ἐπλάσεν ἡ φύσις
 νὰ θραυθῇ μὲς ἴσθι κασφερὲν δεσμὰ δεσμῶν κ' ἀλύσει;

Πῶσα τῆς γλώσσης, τὰ μακρὰ καὶ πῶσα τὰ βραχεῖα;
 πῶς βγαίνει ἀρχαίφιλος σουρροποῖον ἀρχαία;
 ποῦ πάει τὸσον φώσφορον ἄνδρῶν λογιστάτων;
 ποῦ συνεθίζου οἱ Ρωμηοὶ νὰ κάνουν τὰπαντὰ των;

Ποῖος ἔπρεπε φιλόσοφος ἀρχαῖος ν' ἀναζήσῃ
 μὲς ἴσθι κοσμίαν γενεὰν Μενίππων ὀξυφώνου;
 ποῖος μὲ ἴσθι λιγώτεραις γραμματαῖς ἔμπορεῖ νὰ ζωγραφίσῃ
 πέντε μεγάλα φάσκαλα πρὸς χάριν τῶν συγχρόνων;

Αὐτὰ λοιπὸν εἰς τὸ κοινὸν προτείνουμεν πρὸς λύσιν
 συνάδουσα μὲ τῶν Ρωμηῶν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν φύσιν,
 οὐδ' ἔχομεν παντάπασιν μικρὰν ἀμφιβολίαν
 πῶς ὄλο: θὰ τὰ λύσετε μὲ τὴν ἐπιθυμίαν.

Ἐνας Ἑγγλέζος δοδαρὸς κ' ὁ Φαδουλιὸς ὁ ζωηρὸς.

Φ.—Καὶ λοιπὸν, Τζῶν Μπόουλ Ἑγγλέζε, ποῦ πονεῖς τὴν Ἑγ-
 [γλιτέρα,

θέλεις ὁ Ζουμπέρ κ' οἱ Μπόερ νὰ κοποῦνε πέρα πέρα;
 πλήρωσε κ' ἐμὲ νὰ πάρῃς τὸν νταή σταυρατὸ
 Χαηλάντερ, Βολοντάρ ἴσθι Ἀγγιλίας τὸν στρατό.
 Ἄν τοὺς Ἀγγλους δὲν συνόραμον τῶν Ρωμηῶν σταυρατετο
 θὰ γαθῶν ἀδίκως Ἀέροδο καὶ παράδες δυνατοί.

Πλήρωσε νάλθω μαζὶ σου τὸν ἀδόξαστο ν' ἀλλάξω
 κάθε Μπόερ μαχητοῦ,
 τένη μι τοῦ κῆρ ὀη μάνυ, πάρε με γιὰ νὰ φυλάξω
 τὸ ταμεῖο τοῦ στρατοῦ.

Ἄη γὰρ, Ἑγγλέζε, μῆην, ἤμου ἴσθι Μακεδονία
 κ' ἄμολουσα μπαταριαῖς κατὰ τὴν Καραμπουρνία,
 ἐντ' ἀφτερουόρτε, κατόπιν μὲ καμπόσουε ποδαράδα
 ἴσθι Φιλιππιάδα.

Ὅρε κούττα φουστάνελα καὶ φλοκάτα καὶ τσαρούχι...
 ποῖος Ἑγγλέζος, ποῖος Σικωταῖος τέτοιο νταϊλίκι σῶχει;
 Κύττα καὶ τὸν Περικλέτο καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς νταῆδες,
 ροῦλ Μρετάνια, ζῆτω ζῆτω, τοὺς λεοντιδεῖς τοὺς εἰδες;
 ἕνας ἀπὸ τούτους εἶμαι σὺν μὲ πιάση τὸ μπουρίνι
 κ' ἐν πολέμω κ' ἐν εἰρήνῃ.

Ὅρε πρὶ νὰ δῖνης λραις, ὄρε πρὶ κ' ἐγὼ νὰ πέρνω,
 καὶ τοιμάρια Μπόους νὰ γέρνω.

Ὅρε πρὶ νὰ κᾶνης ἔτσι,
 πρὶ ν' ἀπλῶνης τὸ ποδάρι,
 πρὶ νὰ τρῶς τὸ κοκορέτσι,
 νὰ βαρῆς καὶ τὸ γιογκάρι.

Ὅρε πρὶ νὰ τρῖνης μέσα φύκα φύκα κευραμῖνα,
 πρὶ τὸν κλέφτικο νὰ σέρνης ἴσθι ραχούλα τοῦ βουσοῦ,
 πρὶ κ' ὁ διάολος νὰ πέρνη τὸν πατέρα καὶ τὴν μάνα
 κάθε Μπόερ στραβοκῆνη, καθενὸς Ἀφρικανό.

Πρὶ νὰ πᾶμε ἴσθι Ὁράγγη
 νὰ τοὺς πάρωμε φαλάγγη,
 πρὶ νὰ τρέχῃς νὰ χουγιάζῃς,
 πρὶ τὸ δαμασκι νὰ βγάζῃς,
 καὶ παπούτσι νὰ τὸ κόβῃς καὶ νὰ σκούζῃς λέρ μπαλέρ
 καὶ νὰ πιάνης τὸν Ζουμπέρ
 νὰ τὸν φέρνης ἴσθι Οὐάτ...
 γιές, βέρυ γουέι, ὀραῖτ.

Νὰ γελᾷς μὲ τοὺς χαλιόδες,
 νὰ μουνιζῶνης τὰ τσοφιαῖα,
 καὶ νὰ φῖνεσαι ἴσθι Ἀκίδες,
 ἴσθις μπουτιγκαις, ὅττα μπουτιγκαις.

Πρὶ τὰ δόντια νὰ τροχίζῃς,
 ρεμπελιὸ νὰ βασιλεῖς,
 πρὶ τὸ πλιάτσικο ν' ἀρχίζῃς
 κ' ἡ ρεμουλκὴ νὰ δουλεῖ.

Πρὶ νὰ λῆς τοὺς ἄλλους βοδία,
 ποῦ πεθαίνουνε ὀλοῖνα,
 πρὶ νὰ φεύγῃς μὲ τὰ πόδια,
 πρὶ νὰ φεύγῃς μὲ τὰ τραῖνα.

